

พิมพ์ต้นฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมเพียงแผ่นเดียว

วันเพ็ญ อัครศิลป์กุล : ผลของการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์
ต่อการเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตนของบุคคลที่สูญเสียแขนขา (THE EFFECT OF GROUP
RATIONAL-EMOTIVE THERAPY ON INCREASING SELF - EFFICACY OF THE
AMPUTEE) อ.ที่ปรึกษา : รศ. สุภาพรรณ โคตรจรัส, 118 หน้า.
ISBN 974-635-726-3

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล
และอารมณ์ต่อการเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตนของบุคคลที่สูญเสียแขนขา โดยมีสมมติฐานการวิจัย คือ
(1) หลังการทดลอง บุคคลที่สูญเสียแขนขาที่ได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มจะมีคะแนนการรับรู้ความ
สามารถโดยทั่วไปของตน และคะแนนการรับรู้ความสามารถเฉพาะของตนสูงกว่าคะแนนของกลุ่มควบคุม
(2) หลังการทดลอง บุคคลที่สูญเสียแขนขาที่ได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มจะมีคะแนนการรับรู้ความ
สามารถโดยทั่วไปของตน และคะแนนการรับรู้ความสามารถเฉพาะของตนสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกลุ่ม การวิจัยนี้
เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบมีกลุ่มควบคุมทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (Pretest - Posttest
Control Group Design) กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคคลที่สูญเสียแขนขาที่อยู่ในช่วงที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพและ
ฝึกอาชีพที่ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน จำนวน 16 คน ซึ่งสุ่มจากบุคคลที่สูญเสียแขนขาที่ได้คะแนนจากแบบวัด
การรับรู้ความสามารถโดยทั่วไปของตน และแบบวัดการรับรู้ความสามารถเฉพาะของตนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย
0.5 ของค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สุ่มเป็นกลุ่มทดลอง 8 คน และกลุ่มควบคุม 8 คน กลุ่มทดลองได้เข้ารับ
การศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง
ครั้งละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยเป็นผู้นำกลุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดการรับรู้
ความสามารถโดยทั่วไปของตน (The General Self - efficacy) ซึ่งพัฒนามาจากแบบวัดการรับรู้
ความสามารถโดยทั่วไปของตนของเชอเรอร์และคณะ และแบบวัดการรับรู้ความสามารถเฉพาะของตน
(The Specific Self - efficacy) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบค่าแตกต่าง
ของค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนด้วยวิธีการทดสอบค่าที (t - test)

ผลการวิจัยพบว่า

- (1) หลังการทดลอง บุคคลที่สูญเสียแขนขาที่ได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มมีคะแนน
การรับรู้ความสามารถโดยทั่วไปของตน และคะแนนการรับรู้ความสามารถเฉพาะของตนสูงกว่าบุคคลที่สูญเสีย
แขนขาที่ไม่ได้เข้ากลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- (2) หลังการทดลอง บุคคลที่สูญเสียแขนขาที่ได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มมีคะแนน
การรับรู้ความสามารถโดยทั่วไปของตน และคะแนนการรับรู้ความสามารถเฉพาะของตนสูงกว่าก่อนเข้ากลุ่ม
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาควิชา จิตวิทยา
สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา
ปีการศึกษา 2539

ลายมือชื่อนิติ อัครศิลป์กุล
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา รศ. สุภาพรรณ
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา รศ. สุภาพรรณ